

[Arnth Jensen.]

til den pågældende komponist. For 1952 var afgiften 37 kr., året forud 19 kr. og i 1950 11 kr.“

Jeg indrømmer, at forudsat at disse tal er rigtige, er det en forbedring af komponisternes kår, men det er en meget lille forbedring.

I samme åndedræt ser jeg, at det i „Demokraten“ for 22. marts 1953 oplyses, at der af Kodas penge udbetales musikforlæggerne en trediedel af det, der indkasseres af nettoindtægten, og at denne ligger i nærheden af 1½ mill. kr. Det vil altså sige, at musikforlæggerne får 500 000 kr. Det klinger helt anderledes! Jeg er fuldtud enig med den højtærede minister i, at forfatterne og komponisterne bør have støtte, og det vil jeg naturligvis gerne være med til, jeg vil nødigt gå dem for nær, men det må ikke ske på bekostning af foreningsfrihed og foreningsret. Jeg taler ikke her, det ønsker jeg at understrege, som foreningsformand — jeg ved godt, jeg kunne få en overenskomst —, men jeg taler her som rigsdagsmand og vil netop fremdrage de forhold, som gælder hele befolkningen og ikke blot min organisation. Det er på befolkningens vegne, jeg fremfører dette.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Det spørgsmål, som det ærede medlem altså på befolkningens vegne har stillet til mig, drejer sig om, hvorvidt der foreligger en oversigt over, hvor stor en del af Kodas indtægter der udbetales til komponister og forfattere, og hvor stor en del der anvendes til administration. Det er jeg meget glad for at få lejlighed til at besvare.

Lad mig tage det sidste spørgsmål først. Administrationsudgiften har i regnskabsåret 1952 udgjort 19,4 pct. Sammenligner man med udlandet, f. eks. de øvrige nordiske lande, kan jeg oplyse, at den danske Kodaadministration er overmåde billig. I Sverige ligger administrationsprocenten på ca. 24, i Finland på ca. 29, i Norge på ca. 38, og i Island, hvor organisationen er temmelig ny, er administrationsudgiften oppe på 100 pct. . . . (Munterhed) . . . Ja, det kan man smile ad, men i og for sig må man erkende, at arbejdet består i administration.

Kodas administration ligger altså på 19,4 pct. af bruttoindtægten. 10 pct. af bruttoindtægten går til Den kulturelle Fond i hen-

hold til loven af 1935 om Det kgl. Teater og Den kulturelle Fond, og ca. 70 pct. går til medlemmerne, d. v. s. komponister, forfattere og musikforlæggere. Kodas bruttoindtægt udgjorde i året 1952 1 702 700 kr. Derudover indgik i komponistindtægter fra udlandet til direkte udbetaling til medlemmerne, altså komponister, musikforlæggere og forfattere, 259 471 kr.; ialt var indtægten således 1 962 171 kr.

Disse indtægter er anvendt således: til administration 381 208 kr., til Den kulturelle Fond 170 245 kr., til den såkaldte stamfond, der udloddes til medlemmer af Dansk Komponistforening med to trediedele og til medlemmer af Dansk Revueforfatter- og Komponistforbund med en trediedel, 109 715 kr., til understøttelses- og pensionsfond 32 915 kr. og til medlemmerne i Koda, d. v. s. komponister, forfattere og forlæggere, 1 268 088 kr., ialt 1 962 171 kr. Af beløbet til medlemmerne, altså 1 268 088 kr., er 364 000 kr. gået til udenlandske komponister, medens 904 080 kr. er gået til danske medlemmer. Hele denne fordeling sker i henhold til Kodas love, der er godkendt af undervisningsministeriet.

Den største enkeltmodtager af Kodas indtægter er Den kulturelle Fond, det vil altså sige, at pengene i vid udstrækning går tilbage til musikerne.

Om Kodas virksomhed og iøvrigt også om fordelingen af Kodas indtægter i de første 25 år og deres anvendelse dels til administration, dels til dens medlemmer, kan jeg forøvrigt henvise til Kodas jubilæumsskrift for årene 1926—51, s. 71. Dette skrift blev i sin tid sendt til samtlige rigsdagens medlemmer, men jeg har forsynet mig med flere eksemplarer, som jeg vil overdrage til de medlemmer, som ønsker det, først og fremmest til det ærede medlem hr. Arnth Jensen.

Arnth Jensen: Jeg vil ikke undlade at udtale min glæde over, at det endelig er lykkedes at få Kodas regnskaber frem; men det havde været rart at få dem en lille smule mere specificeret. Jeg tror, det går ærede medlemmer, som det er gået mig, man undres, når man nu ser, at Den kulturelle Fond, for hvis skyld det hele er startet, får 10 pct., d. v. s. 170 000 kr., men administrationen, arbejdet med at forfølge foreningerne ude i landet, koster 381 000 kr. Det ville være rart at se, hvor meget af det der i virkeligheden er opkrævningshonorar